

[Jørgen Jørgensen.]

at min Stilling til det tyske Mindretal er dikteret af Hensyn til Tyskerne. Det ærede Medlem burde have været saa stor, at han kunde tilbagekalde et Udtryk, der kunde forstaas paa denne Maade.

Den højtærede Minister spurgte, om jeg vilde være tilfreds med en Ordning, der byggede paa Privatskoleordningen, saafremt disse Skoler fik et saa betydeligt Tilskud, at ogsaa Børn fra fattige Hjem havde Mulighed for at udnytte denne Ordning, hvad de faktisk ikke har nu. Jeg vil gerne sige, at det vil ikke for mig være tilfredsstillende, fordi der ikke blot maa tages Hensyn til, at de praktiske Vanskeligheder ved at oprette Privatskoler for Tiden er saa store, baade lokalemæssigt og af andre Grunde, men der maa ogsaa tages Hensyn til Sydslesvig. Det er for mig meget afgørende, at vi skal gennemføre denne Ordning paa et Tidspunkt, hvor der i Sydslesvig viser sig en Tilgang til danske Skoler, som efter al Sandsynlighed, hvis den viser sig at være varig, vil føre til, at man nødvendigvis dernede maa indrette sig paa at faa en offentlig dansk Skole. Jeg sagde i Gaar, at hvis vi tænker lidt længere frem i Tiden og tænker os et Tyskland, som Sydslesvig hører ind under, med et almindeligt Skolevæsen, hvor den væsentligste Del af den danske Undervisning skal afholdes ved Støtte fra Danmark, saa tror jeg ikke, dette lader sig gøre. Jeg tror, at man i saa Fald vil være nødt til at bygge paa en offentlig Skole i Sydslesvig, og saa længe dette Spørgsmaal ikke er klaret, synes jeg, det er meget, meget betænkeligt, om vi heroppefra bryder Vejen af for den Ordning, som kan blive nødvendig for at give vore Landsmænd i Sydslesvig de frie Vilkaar for at pleje dansk Aandsliv og dansk Kulturliv, som vi alle er enige om, at de bør have.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Nørlund har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørlund: Jeg vil gerne sige til den højtærede Undervisningsminister, at naar jeg har talt om, at man ikke kunde overlade Mindretalsspørgsmaalet i Sønderjylland til Kræfternes frie Spil, ja, vel, saa er det vel den eneste fornuftige Begrundelse for enhver Lovgivning paa dette Omraade, for naar man lovgiver, griber man jo ind, og saa er der ikke Tale om Kræfternes frie Spil. Hvordan det skulde berettige til at snakke om, at vi ønsker en Voldspolitik i dette Spørgsmaal, indser jeg aldeles ikke,

og det saa meget mindre, som jeg ganske udtrykkelig har givet Tilslutning til baade de grundlæggende Principper for Ministerens eget Lovforslag og til selve Lovforslaget. Naar man optræder paa den Maade og kommer med Beskyldninger i den Anledning, maa det skyldes uvedkommende Aarsager, og derfor er det, jeg taler om Skælm.

Naar vi har Betæneligheder med Hensyn til Forlængelse af den midlertidige Lovgivning, skyldes det, at der i Debatten i December Maaned meget tydeligt og fra mange Sider blev givet Udtryk for, at man ønskede den endelige Ordning iværksat fra 1. April. Vi ved endvidere, hvordan Administrationens Top ser paa Spørgsmaalet, og naar dertil kommer de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Erik Appel fremsatte, første Gang han talte, saa er det, vi har Betæneligheder ved at lade Sagen glide hen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stærmose har Ordet for en kort Bemærkning.

Stærmose: Den højtærede Undervisningsminister udtalte i Svaret til mig, at det endnu ikke var afklaret, om der var noget Grundlag for at rejse Sager fra Kammeradvokatens Side mod tyske Privatskoleforeninger. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at den højtærede Undervisningsminister den 4. December udtalte, at dette Spørgsmaal for faa Dage siden var overgivet til Kammeradvokaten. Det vil altsaa sige, at det er fire Maaneder siden, denne Sag blev henvist fra Undervisningsministeriet til Advokaten. Jeg tillader mig at mene, at det dog skulde være muligt i Løbet af fire Maaneder at foretage saadanne Undersøgelser, at man kunde afgøre, hvilket Grundlag der var for Sagen, og hvilken Behandlingsmaade man vilde anvende. Det har nogen Betydning for Privatskoleordningens Gennemførelse i Praksis, at disse økonomiske Spørgsmaal klares. Tror man virkelig, at man ude i Landdistrikterne eller andre Steder, hvor tyske Forældre vil oprette Privatskoler, vil kunne gaa i Gang med dette Arbejde, vil kunne faa tilfredsstillende, reelle og ordentlige Arbejdsvilkaar, hvis det er saadan, at der til den Tid stadig er Usikkerhed om det økonomiske Opgør, der skal til? Tror man, at disse Mennesker vil kunne rejse de Laan, som skal til i adskillige Tilfælde, naar de ikke aner, hvilke Beløb de kan risikere at komme til at tilbagebetale? Derfor vil jeg gerne bede den